

דוד מלכא בהאי עטרא דאיהי סהדותא לזרעא דדוד דכתיב, (מלכים ב יא) ויתן עליו את הנזר ואת העדות. והאי הות מן מלכא דרגא דבני עמון דכתיב, (שמואל ב יב) ויקח את עטרת מלכא.

מלכא דרגא דבני עמון הוא דכתיב ותהי על ראש דוד ומתמן הוה סהדותא לבנוי לעלמין, ובה אשתמודע מאן דאיהו מן בנוי דדוד דאתחזי למלכא ודאי דאמרין מן דוד הוא (הגוף). דאפילו אתגליד בההוא יומא יכיל הוה למסבל ההיא עטרא על רישיה (דחא איהו) דהות משקל כפר זהב ואבן יקרה הות. ובר נש אחרא לא יכיל למסבלא. ודא הוא דכתיב ביואש ויתן עליו את הנזר ואת העדות.

ובתרין דרגין אתאחיד דוד מלכא, ואנון תקפא דמלכותיה לאתתקפא על שאר עמין, דאי לא אתקליל בסטרא דלהון לא יכיל לאתתקפא עליהו, כל (גויניו) דרגין דשאר עמין כלילן ביה בדוד לאתגברא ולאתתקפא עליהו:

ויצל לוט מצוער וישב בהר. כתיב, (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב. אליו שתי בנות דיצר הרע דאנון מתערין ליה (ד"א ל"ג בגין) לשלטא בגופא, חדא איהי נפש דאתרביאת תדיר בגופא. וחדא איהי נפש דכסיפת בתיאובתין בישין (ד"א ל"ג דהא עלמא) ובכל כסופין בישין דהאי עלמא. דא איהי בכיר"ה ודא (ד"א ואחרא) איהי צעיר"ה.

ויצר הרע לא אתחבר תדיר אלא בתרין אליו בגין לפתא לבני נשא ובגין דיהמנון ליה (ס"א לאובלא) לאובדא להו לאתר גירין דמותא ויפלחון ליה. כמה דאת אמר, (משלי ז) עד יפלח חץ כבדו. ללסטים דמקפחי בטוריא (ובמינו) וטמירו גרמייהו באתר דחיל דטוריא, וידעין דהא בני נשא אתממן גרמייהו למיהן באנון דוכתי, מה עבדי ברירו מנייהו ההוא דחדידא בלישניה מפלא ההוא דידע למפתי בני נשא ויפוק מביניהו ויתיב בארז מישר דכל בני עלמא

חץ כבדו. ללסטים שמקפחים בהרים, ומסתירים עצמם במקום מפתיד בהרים, ויודעים שהרי בני אדם שומרים עצמם מללכת למקומות הללו, מה עושים? בוחרים מהם אותו שלשונו חדה

דוד המלך בעטרה הזו שהיא עדות לזרעו של דוד, שכתוב (מלכים-ב יא) ויתן עליו את הנזר ואת העדות. וזו היתה ממלכו"ם דרגת בני עמון, שכתוב (שמואל-ב יב) ויקח את עטרת מלכא.

מלכא דרגת בני עמון הוא, שכתוב ותהי על ראש דוד, ומשם היתה עדות לבנוי לעולמים, ובה נודע מי הוא מן בני דוד המלך שראוי למלך ודאי שאומרים מן דוד הוא (הגוף). שאפלו שנולד באותו היום, יכול היה לסבל בעטרה ההיא על ראשו [שחרי הוא] שהיה משקל כפר זהב ואבן יקרה היתה, ובן אדם אחר לא יכול לסבל אותה. וזהו שכתוב ביואש, ויתן עליו את הנזר ואת העדות.

ובשתי דרגות נאחז דוד המלך, והם תקף מלכותו להתחזק על שאר העמים, שאם לא נכלל בצד שלהם, לא יכול להתגבר עליהם כל (הגוים) הדרגות של שאר העמים כלולים בדוד להתגבר ולהתחזק עליהם.

ויצל לוט מצוער וישב בהר. כתוב (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב. אלו שתי בנות של יצר הרע מעוררות אותו [כדי] לשלט על הגוף. אחת היא נפש שמתרבה תמיד בגוף, ואחת היא נפש שפוספת לתאוות רעות [ד"א של העולם הזה] ובכל הפסופים הרעים של העולם הזה. זוהי הבכיר"ה, וזו [ואחרת] הצעיר"ה.

ויצר הרע לא מתחבר תמיד אלא בשתי אלה כדי לפתות בני אדם, וכדי שיאמינו לו [להוביל] להאבד אותם למקום חצי המות ויעבדו אותו, כמו שנאמר (שם ז) עד יפלח

חץ כבדו. ללסטים שמקפחים בהרים, ומסתירים עצמם במקום מפתיד בהרים, ויודעים שהרי בני אדם שומרים עצמם מללכת למקומות הללו, מה עושים? בוחרים מהם אותו שלשונו חדה